

de ikke have havt Lyft eller Mod til at opfylde o. s. v., og de staae som de, der have forhindret fra at komme ind i et politisk Paradis, som man da haabede. Jeg tror, at saaledes maa Fortolkningen af denne Debat være. Jeg tror imidlertid, at man vil tage feil, naar man gaar fra disse Dages Forhandling med det Indtryk, der efter Tonesaldet skulde se saaledes ud. Jeg tror ikke, det er Meningen. Jeg tror snarere at maatte sige, for at bruge et almindeligt Udtryk, laant fra samme Lantekreds, som det ærede Medlem fra Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) omtalte om Vgtesfabsløfter o. s. v., at det er en ny Form for et fornyet Karmageri, og jeg vil derfor sige til ærede Medlemmer paa den anden Side, som sidde saa ubarmhertigt kolde overfor alle disse Tilnærmelser, at det forekommer mig, at de ikke maa være saa stenhaarde, de maa virkelig lade høre fra sig — give tilkjende, at disse gamle, blide Jøvelser, som man talte saa meget om ifjor, ikke ere ganske udsleitede hos dem, at vi dog kunne vente en Gang, at det kan blive godt igjen. Min Forklaring af, hvorledes de noget forandrede Udtalelser om disse stufede Forventninger maa forstås — det er, som sagt, kun en Tilhører, der fremsætter sit Indtryk, fordi jeg gjerne vil, at vi her i Folkethinget skulle gaa fra denne Forhandling med det rette Blik paa hinanden, for at komme til at forhandle med hinanden saaledes, som vi ere, har jeg ogsaa hentet fra, hvad jeg har hørt yttret mellem de samme Medlemmer her under første Behandling af Finansloven i den forrige Del af Samlingen; thi da blev det udtrykkelig sagt os — det findes Spalte 50 i Tidenden for den første Del af Samlingen, jeg skal blot henvise dertil —, at, naar der fra et vist Partis Side — det er det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg), der har Ordet — er talt om, at der var givet visse Løfter, der skulde opfyldes, og Andet af lignende Art, saa siger han, at det er en ren Misforstaaelse af, hvad man da gjorde, at noget Saadant er ikke sket. Han maatte den Gang bestemt udtale, at der fra hans Partis Side ingenfinde er givet eller taget Løfter af Nogen; „hvad vi have gjort ifjor, er ikke sket i Genhold til nogen Overenskomst eller i Tilbud til Løfter; saadanne ere ikke givne, ikke tagne og ikke brudte. Det er sket, fordi vi ansaa og anse et saadant Skridt som det, vi gjorde, og en saadan Politikk, som den, vi fulgte, for den eneste frsvarlige for Konge, Folk og Forfatning.“ Og det ærede Medlem erklærede, at han og hans Meningsfæller ikke et Dieblisk fortryde, hvad de have gjort det foregaaende Aar, men at de, hvis de igjen stode i samme Stilling som det foregaaende Aar, igjen stode overfor en 8de November under samme Forhold, da atter vilde følge den samme Politikk. Han tilspøiede endelig: „Vi have gjort det, siger jeg, fordi vi ansaa en saadan Politikk, en saadan rolig, besindig og betænksum Politikk for at være en

Aligt mod Konge, Forfatning og Folk.“ Se, dette opfattede jeg saaledes først, som det var udtalt; da var det klart. Det Samme have de andre Herrer vel gjort, og derfor maa de Herrer tage feil, der maatte mene — og jeg har lagt Mærke til, at Somme have ment det —, at de forandrede Udtalelser overfor en vis Del af Spire nu i Virkeligheden betyde en anden Karakteristikk af den ifjor førte Politikk end den, her er givet i den første Del af Samlingen. Nei, det er en ny Form efter de forandrede Forhold efter Valgene for at komme til en vis Forstaaelse. Nu, jeg skal erkjende, at mig vedkommer det ikke anderledes, end at jeg, som sagt, er glad ved, at vi faae Klarhed paa dette. Hvad brudte Løfter og alt saadan Noget angaar, der kan ligge de Herrer imellem, ved jeg, hvad min og jeg tør sige mine Venners Part deri er. Vi ønske ikke mere af den Art; vi ønske de Herrer til Lykke med deres øvrige Forhandlinger om denne Sag.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal, som er kommet stærkt under Debat, og det er Spørgsmaalet om Folkethingets Rettsstilling. Jeg tror, at det er fuldstændig berettiget navnlig med Hensyn til vor Stilling til Finansloven, at det omtales her. Jeg vil sige, jeg har ikke stor Lyft til under de nuværende Forhold at komme dybt ind derpaa, thi det er for Diebliffet mere et theoretisk end et praktisk Spørgsmaal. Mig forekommer det, at Valgerne maa aldrig vente et bedre Udfalg for Folketingsstyrelsestanken, end de selv giver den paa Valgdagen, og efter mit Skjøn have de ikke den 3die Januari givet et rent Udtryk for et parlamentarisk Princip, og derfor maa de finde sig i, at det, der kommer ud af Valget, bliver af samme Forstand, jeg vil ikke bruge det gamle Ord blaffet, men bevægeligt, utlart, som man kan sige selve Valgdagens Udfald var. For saa vidt er det mere et theoretisk Princip; men da det er omhandlet her og blev særlig betonet ogsaa af den ærede Conseilspræsident, ønske jeg at sige et Par Ord derom. Det interesserede mig i høi Grad at se det ærede Medlem for Leire og Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) Arm i Arm gjøre Front mod det ærede Medlem for Rjøge (Hørup). Sy, hvor fort Du est, sagde Gryden til Sydepotten, tænkte jeg, om jeg maa bruge et vulgært Billede, thi jeg har aldrig forstaaet det Udtryk, som man nu kaster sig saaledes over, efter som Vedkommende selv har forklaret det baade skriftligt og mundtligt, anderledes end som et andet Udtryk for den Lante, som ligger i det gamle forenede Venstres Program, skrevet i 1870. (Holstein-Ledreborg: Nei!). Jeg hørte dette Udtryk første Gang, det blev udtalt, idet jeg sad lige ved og ved Siden af en høifæret Spirekollega. Da denne sagde, det var meget tydeligt, svarede jeg: Det var ikke tydeligere, end hvad man selv fra